Motion

1978/79:1403

av Erik Glimnér och Georg Pettersson om ersättning för skada genom vägsalt

För att hålla vägarna fria från snö och is och för att avhjälpa uppkommen halka har sedan lång tid tillbaka använts sand eller vägsalt eller båda i förening. Genom dessa åtgärder för att klara vägarna och trafiken uppkommer den olägenheten att skador åsamkas på växtligheten vid sidan av vägarna.

Det är skador på träd, och det är främst skador på höstsådda grödor som råg, vete och oljeväxter. Skadorna kan i svåra fall leda till förstörelse av den växande grödan.

Från jordbrukets sida har man påvisat dessa skador på växande gröda och den oförståelse som från myndigheternas sida visats för att ersätta uppkomna skador.

Det måste anses som ett rimligt krav att de som erhåller dessa påvisbara skador också får ersättning därför.

Genom att i vatten och snömodd löst vägsalt från vägbanan – ofta via biltrafiken eller vägmaskinerna – slungas ut på fälten eller på annat sätt tar sig dit uppstår i värsta fall totalförstörelse av växtligheten. Man ser på våren, främst vid de större vägarna, ett band längs vägens sträckning där växtligheten skadats.

Det har också uppmärksammats hur allélträd invid trafikleder förstörts av saltet. I en av våra större städer har delar av berömda promenader måst huggas ned på grund av skador som med all säkerhet uppkommit genom vägsaltet.

Från vägverkets sida ställer man sig ganska kallsinnig till ersättning för dessa skador.

Från vägmyndigheten i ett av våra jordbrukslän, som genomkorsas av riksvägar, har man förklarat att man är synnerligen restriktiv vad gäller ersättning för dylika skador.

Man har inte i något fall betalat ut ersättning, och man saknar lokalt konto för en sådan skadereglering.

Sammanfattningsvis bör ägare och brukare av mark erhålla ersättning för skador som åsamkas genom vägsalt. Lokala myndigheter bör också erhålla medel för reglering av uppkomna skador.

Med hänvisning till det anförda hemställs

att riksdagen beslutar att som sin mening ge regeringen till känna

vad som i motionen anförts beträffande ersättning för skador som uppkommit genom vägsalt.

Stockholm den 25 januari 1979

ERIK GLIMNÉR (c) GEORG PETTERSSON (c)